

Обѣдвамъ въ модната гостилница „Шибка“. Храната доста добръ. Тукъ съвършено случайно узнахъ, че зетъ на командира на лейбъ гвардейския Волински полкъ, генералъ майоръ Мирковичъ, твърдъ сериозно раненъ. Той има голѣмо семейство, за това и нещастния му тоя случай става още по-печаленъ.

### 5-ий ЯНУАРИЙ.

Днесъ, рано сутрешта, тръгва значителна една частъ отъ плѣненитѣ турци, подъ конвой на 1-та дружина. Турците наредени въ два рѣда, тѣй щото лѣвото имъ крило стигна тъкмо противъ моитѣ прозорци. Жално е да глѣда човѣкъ нещастнитѣ тия хора; малцина отъ тѣхъ иматъ горни дрѣхы, по-голѣмата частъ ковайтъ гвоздеи въ едни мундирчета. Не знаехъ какво задържѣ тръгването имъ, нѣ тѣ дълго престояха на едно мѣсто, около 2 часа. Азъ ги гледахъ изъ прозорцитѣ на моята стая; по едно време страшно се разядосахъ като видѣхъ, че единъ отъ конвойнитѣ взема кисията на единъ плѣнникъ. Разумѣва се, че протеститѣ на обидените турчинъ не принесоха никаква полза, пакъ азъ лично, по нѣкои съображения, не можехъ да се смѣсамъ въ тая работа.

### 6-ий ЯНУАРИЙ.

Едва що успѣхъ да се облѣчж, ето че влиза сина на моя домакиня, хубаво и умно 10 годишно едно момче, съ кръстъ въ едната ржка, а въ другата освѣтена вода и четъ молитва по случай празника Богоявление. Почти слѣдъ него и при това най-безцеремонно нахжлта старъ единъ калугеринъ също съ освѣтена вода; поржси стаята ми, изпѣ съ нѣкакъвъ усипкавелъ гласъ „Во Јорданѣ“, а че като ме благослови, подаде си сухата мржсна ржка да е цалуванъ; прочее, отъ послѣдното това удоволствие азъ се отдржгнахъ.

Пресѣдѣхъ цѣлия почти день дома и си легнахъ да спя рано, нѣ вждѣ срѣднощъ разбудихъ се отъ тропането по вратата на отсрѣщния домъ; тропането бѣше придружено съ дѣ да си е попржжня отъ разсърденатѣ солдати.